

DIUMENGE, 22 FEBRER DE 2015 — 18 h
Cicle Coral Orfeó Català — Petit Palau

Concert núm. 7

Concert Shakespeare

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Cor de Cambra del Palau de la Música

Pere Arquillué, rapsode

Toni Gubau, contratenor

Xavier Coll, arxillaüt

Josep Vila i Casañas, director

Programa

Cor de Cambra del Palau de la Música

Pere Arquillué, rapsode

Toni Gubau, contratenor

Xavier Coll, arxillaüt

Josep Vila i Casañas, director

John Dowland	<i>Now, o now, I needs must part</i>
William Shakespeare	“On sona aquesta música?” , de <i>La tempesta</i> (acte I, escena 2)*
William Shakespeare	“Al fons del freu ton pare jeu” , de <i>La tempesta</i> (acte I, escena 2)*
Ralph V. Williams	“Full fathom five thy father lies”
William Shakespeare	“Les torres coronades de boirines” , de <i>La tempesta</i> (acte IV, escena 1)*
Ralph V. Williams	“The Cloud-Capp’d Towers”
William Shakespeare	“Pels turons i per les valls” , d’ <i>El somni d’una nit d’estiu</i> (acte II, escena 1)**
Ralph V. Williams	“Over hill, over dale”
John Dowland	<i>Can she excuse my wrongs?</i>
William Shakespeare	Sonet XCVII**
Xavier Pagès-Corella	“Winter”, de <i>Treballs d’amor perduts</i> de W. Shakespeare (acte V, escena 2)
John Dowland	<i>Flow my tears</i>
William Shakespeare	“Temps voraç” , de <i>Sonets</i> , XIX**
Josep Vila i Casañas	“Devouring time” (Ariane Prüssner, mezzosoprano)
John Dowland	<i>Fantasia núm. 7</i>
William Shakespeare	Sonet CXLVII**
Ralph V. Williams	“Come away, death”, de <i>Nit de reis</i> de W. Shakespeare (acte II, escena 4)
John Dowland	<i>Come again</i>
William Shakespeare	“Veni a aquests sorrals brillants” , de <i>La tempesta</i> (acte I, escena 2)*
Frank Martin	“Come unto this yellow sands”
William Shakespeare	“No haureu cridat «veniu» o «aneu»” , de <i>La tempesta</i> (acte IV, escena 1)*
Frank Martin	“Before you can say «come» and «go»”
William Shakespeare	“Sou tres homes culpables” , de <i>La tempesta</i> (acte III, escena 3)*
Frank Martin	“You are three men of Sin” (Assumpta Cumí, mezzosoprano)
William Shakespeare	“Sense pressa, sense pressa, crema, foc, rebull, caldera” , de <i>Macbeth</i> *
Jaakko Mäntyjärvi	“Double, double Toil and Trouble, fire burn and cauldron bubble”

* Versió catalana de Miquel Descot

** Versió catalana de Salvador Oliva

Nota: en negreta, peces recitades; sense negreta, peces cantades

Durada: aprox. 75'

Comentari

Shakespeare és música

Per fortuna, la majoria de compositors de la història sonora no han fet cas del tòpic que sosté la inconveniència d'*empastifar* la poesia, un art netament musical, afegint-hi una *doble esfera* musical. Sortosament, la poesia (i la música intrínseca!) dels versos shakespearians ha inspirat experiments simfònics a compositors com Berlioz (*Roméo et Juliete*) o Mendelssohn (*A Midsummer Night's Dream*), òperes fantàstiques com el *Falstaff* verdità o *The Rape of Lucretia* de Benjamin Britten. Tots els que pertanyem a la secta mozartiana, encara lamentem que el compositor de Salzburg no pogués arribar a cloure un projecte per musicar *The Tempest*, obra crepuscular que hauria agermanat dos dels creadors més excelsos de l'univers.

Parlar de Shakespeare i del cant no és casual si pensem que els primers experiments operístics, com la *Dafne* de Jacopo Peri (1597), neixen pels mateixos temps en què William escriu i recita *The Merchant of Venice* o la primera part del *Henry IV*. Al seu torn i comprensiblement, Shakespeare il·lumina especialment els compositors anglesos de l'època isabelina, encapçalats pel llaütista i compositor melòdic John Dowland (1563-1626). La tradició d'aquesta època daurada regurgita a l'entorn de mitjan segle XX amb les precioses *Three Shakespeare Songs* (1951), peces bonhomioses del massa sovint oblidat neoclàssic Ralph Vaughan Williams, una música pràcticament coetània de les *Five Songs for Ariel* (1950) del compositor suís Frank Martin, també basades en *The Tempest*, un text pel qual acabaria ordint l'òpera *Der Sturm* (1955).

La presència de Shakespeare en la vida musical catalana no és anecdòtica i ha quedat palesa en el ballet *Ariel* (1934), del nostre geni Robert Gerhard o en les *Set escenes de Hamlet* de Benet Casablanca, escrites a finals dels vuitanta, a les quals avui sumarem feliçment les obres corals de Josep Vila i Casañas i de Xavier Pagès, aquesta darrera (*Winter*) ja gravada i guardonada en els Premis Catalunya de Composició Coral del 2002 i que ara podrem escoltar finalment al Palau.

Desitjosos de nova música, només haurem d'imitar Lorenzo en el *Mercader* per dir: *"Aquí ens asseurem, i que el so de la música s'escoli per les nostres oïdes. La quietud i la nit van al compàs de la dolça harmonia. Asseu-te, Jessica. Mira el sol del cel brodat de patenes d'or brillant. Cada astre que contemples, al girar en la seva esfera, canta en un cor de querubins d'ulls infantats."*

Bernat Dedéu

Proper concert

DIMECRES, 04.03.15 — 20.30 h — SALA DE CONCERTS

Mobília, *La vita è mobile*

Piti Español, text

Albert Guinovart, música

Joan Lluís Bozzo, direcció teatral

Coral Cantiga

Orquestra Terrassa 48

Josep Prats, director

Activitat associada al GSMA Mobile World Congress

Textos i traduccions

Now, o now, I needs must part, John Dowland

*Now, o now, I needs must part,
Parting though I absent mourn
Absence can no joy impart:
Joy once fled cannot return.
While I live I needs must love,
Love lives not when Hope is gone.
Now at last Despair doth prove,
Love divided loveth none.*

*Sad despair doth drive me hence,
This despair unkindness sends.
If that parting be offence,
It is she which then offends.
Dear, when I am from thee gone,
Gone are all my joys at once.
I loved thee and thee alone,
In whose love I joyed once.
And although your sight I leave,
Sight wherein my joys do lie,
Till that death do sense bereave,
Never shall affection die.*

Sad despair doth drive me hence, etc.

*Dear, if I do not return,
Love and I shall die together.
For my absence never mourn,
Whom you might have joyed ever:
Part we must though now I die,
Die I do to part with you.
Him Despair doth cause to lie,
Who both liv'd and dieth true*

Ara, oh, ara he de marxar,
malgrat que la marxa m'entristeix,
l'absència no porta felicitat:
la felicitat quan ha fugit no pot retornar.
Mentre visqui he d'estimar,
però l'amor no viu sense esperança.
Ara per fi la desesperació n'és prova,
l'amor dividit no estima a ningú.

Trista desesperació que em duu aquí,
desesperació que porta crueltat.
Si la meva marxa causés ofensa,
és ella qui llavors ofèn.
Estimada, quan lluny de vós sigui,
lluny se'n van alhora les meves alegries.
Vaig estimar-vos, únicament a vós,
el vostre amor una vegada em va fer feliç.
I malgrat que la vostra visió deixo,
en aquesta visió roman la meva felicitat,
fins que la mort em privi dels sentits,
mai l'afecció ha de morir.

Trista desesperació que em duu aquí, etc.

Estimada, si no tornés,
l'amor i jo junts hem de morir.
Per la meva absència no us lamenteu,
per qui alguna vegada feliç us vàreu sentir:
hem de marxar però ara moro,
moro jo per marxar amb vós.
A ell la desesperació el fa jeure,
qui visqué i morí de debò.

“On sona aquesta música?”, de *La tempesta* (acte I, escena 2), William Shakespeare

“Al fons del freu ton pare jeu”, de *La tempesta* (acte I, escena 2), William Shakespeare

“Full fathom five thy father lies”, Ralph Vaughan Williams

“Les torres coronades de boirines”, de *La tempesta* (acte IV, escena 1), William Shakespeare

“The Cloud-Capp'd Towers”, Ralph Vaughan Williams

“Pels turons i per les valls”, d'*El somni d'una nit d'estiu* (acte II, escena 1), William Shakespeare

“Over hill, over dale”, Ralph Vaughan Williams

Can she excuse my wrongs?, John Dowland

*Can she excuse my wrongs with virtue's cloak?
shall I call her good when she proves unkind?
Are those clear fires which vanish into smoke?
must I praise the leaves where no fruit I find?*

*No, no: where shadows do for bodies stand,
thou may'st be abused if thy sight be dim.
Cold love is like to words written on sand,
or to bubbles which on the water swim.*

*Wilt thou be thus abused still,
seeing that she will right thee never?
if thou canst not overcome her will,
thy love will be thus fruitless ever.*

*Was I so base, that I might not aspire
Unto those high joys which she holds from me?
As they are high, so high is my desire:
If she this deny what can granted be?*

*If she will yield to that which reason is,
It is reasons will that love should be just.
Dear make me happy still by granting this,
Or cut off delays if that I die must.*

*Better a thousand times to die,
then for to live thus still tormented:
Dear but remember it was I
Who for thy sake did die contented.*

Sonet XCVII, William Shakespeare

“Winter”, de *Treballs d'amor perduts* (acte V, escena 2), Xavier Pagès

*When icicles hang by the wall
And Dick the shepherd blows his nail,
And Tom bears logs into the hall,
And milk comes frozen home in pail;
When blood is nipt, and ways be foul,
Then nightly sings the staring owl
 Tu-whoo!
Tu-whit! tu-whoo! A merry note!
While greasy Joan doth keel the pot.*

Pot perdonar els meus errors amb mantell de virtut?
He de suplicar clemència quan es mostra tan cruel?
Són clars els focs que s'esvaeixen en el fum?
He d'elogiar les fulles quan no han donat fruit?

No, no: quan s'alcen pels cossos les ombres,
s'aprofitaran si la teva voluntat és feble.
L'amor fred és com paraules escrites a la sorra,
o les bombolles on neda l'aigua.

Seguiràs deixant-te aprofitar encara,
en veure que ella mai et tractarà bé?
Si no pots vèncer la seva voluntat,
el teu amor mai traurà fruit.

Era jo tan vulgar que no podria aspirar
a aquestes grans alegries que em reté?
Com més creixen més creix el meu desig:
si ella m'ho nega, què es podrà concedir?

Si cedeix a la raó,
és la voluntat de la raó que l'amor sigui just.
Estimada, feu-me feliç concedint-me això,
o bé escurça tardances si és que he de morir.

Millor mort mil vegades,
que viure amb aquest turment:
estimada recordeu, però, que vaig ser jo
qui pel vostre bé morí content.

Quan pengen de la paret caramells
i Dick el pastor es moca el nas,
i el Tom fica la llenya al portal,
i la llet arriba gelada al cubell;
quan la sang és negra i l'ambient és tens,
el mussol de mirada fixa canta en la foscor de la nit
 Tu-uooo!
Tu-uuu! Tu-uooo! Una alegre nota!
Mentre la Joan s'ajup a escalfar l'olla.

*When all around the wind doth blow,
And coughing drowns the parson's saw,
And birds sit brooding in the snow,
And Marian's nose looks red and raw;
When roasted crabs hiss in the bowl—
Then nightly sings the staring owl*

Tu-whoo!

*Tu-whit! tu-whoo! A merry note!
While greasy Joan doth keel the pot.*

Quan només se sent que bufa el vent,
i la tos ofega la serra del sacerdot,
i els ocells fan el niu a la neu,
i el nas pelat de la Marian està tot roig,
quan xiulen a la cassola els crancs rostits,
el mussol de mirada fixa canta en la foscor de la nit

Tu-uooo!

Tu-uuu! Tu-uooo! Una alegre nota!
Mentre la Joan s'ajup a escalfar l'olla.

Flow my tears, John Dowland

*Flow, my tears, fall from your springs!
Exiled for ever, let me mourn;
Where night's black bird her sad infamy sings,
There let me live forlorn.*

Fluïu, llàgrimes meves, baixeu pels brolladors!
Deixeu-me doldre per sempre exiliat,
allà on l'ocell negre nocturn canta el seu infortuni,
deixeu-me viure sense consol.

*Down vain lights, shine you no more!
No nights are dark enough for those
That in despair their last fortunes deplore.
Light doth but shame disclose.*

Apagueu-vos vanes llums, no brilleu més!
No hi ha nits prou fosques per a aquells
qui en desesperació ploren llurs últimes fortunes.
Brilleu però no descobriu la meva vergonya.

*Never may my woes be relieved,
Since pity is fled;
And tears and sighs and groans my weary days, my
weary days Of all joys have deprived.*

Mai s'alleujaran les meves desgracies,
ja que ha fugit la compassió;
i les llàgrimes, sospirs i laments han tret l'alegria
als meus monòtons dies.

*From the highest spire of contentment
My fortune is thrown;
And fear and grief and pain for my deserts, for my
deserts
Are my hopes, since hope is gone.*

Del moment més àlgid d'alegria
caigué la meva sort;
i por i sofriment i dolor pels meus deserts, pels
meus deserts
romanen les meves esperances, ja que l'esperança
ha desaparegut.

*Hark! you shadows that in darkness dwell,
Learn to contemn light
Happy, happy they that in hell
Feel not the world's despite.*

Ei! Vosaltres, ombres que us amagueu en la
foscor,
destinades a rebutjar la llum
feliços, feliços aquells que a l'infern
no senten el menyspreu del món.

“Temps voraç”, de Sonets, XIX, William Shakespeare

“Devouring time”, Josep Vila i Casañas

Fantasia núm. 7 per a arxillaüt, John Dowland

Sonet CXLVII, William Shakespeare

“Come away, death”, de *Nit de reis* (acte II, escena 4), Ralph Vaughan Williams

*Come away, come away, death,
And in sad cypress let me be laid;
Fly away, fly away, breath;
I am slain by a fair cruel maid.
My shroud of white, stuck all with yew,
O prepare it!
My part of death, no one so true
Did share it.*

*Not a flower, not a flower sweet,
On my black coffin let there be strown;
Not a friend, not a friend greet
My poor corpse, when my bones shall be thrown:
A thousand sighs to save,
Lay me, O where
Sad true lover never find my grave,
To weep there!*

Come again, John Dowland

*Come again! sweet love doth now invite
Thy graces that refrain
To do me due delight,
To see, to hear, to touch, to kiss, to die,
With thee again in sweetest sympathy.*

*Come again! that I may cease to mourn
Through thy unkind disdain;
For now left and forlorn
I sit, I sigh, I weep, I faint, I die
In deadly pain and endless misery.*

*All the day the sun that lends me shine
By frowns do cause me pine
And feeds me with delay;
Her smiles, my springs that makes my joys to grow,
Her frowns the Winters of my woe.*

*All the night my sleeps are full of dreams,
My eyes are full of streams.
My heart takes no delight
To see the fruits and joys that some do find
And mark the storms are me assign'd.*

*Out alas, my faith is ever true,
Yet will she never rue
Nor yield me any grace;
Her eyes of fire, her heart of flint is made,
Whom tears nor truth may once invade.*

Oh vine, vine a buscar-me, mort,
deixa'm jeure en aquest trist xiprer;
a volar, a volar, dolç alè;
que per una cruel donzella és el meu plor.
El meu sudari blanc, cobert tot de teix,
oh prepareu-lo!
Que he de representar jo mateix
el paper de la meva pròpia mort.

Cap flor, ni la més bonica,
sobre el meu negre taüt;
cap amic, ni el més proper,
vingui a acomiadar el meu pobre cos:
vull evitar mil sospirs,
deixa'm jeure, oh on
el trist amor verdader mai trobi la tomba
per plorar per mi!

Torna, dolç amor, ara convido
les teves gràcies que s'abstenen
de causar-me delit,
veure, sentir, tocar, besar, morir
amb tu de nou en el millor benestar.

Torna! així puc deixar de plorar
pel teu menyspreu cruel;
ara abandonat i sense consol
m'assec, sospiro, ploro, defalleixo, moro,
en el dolor mortal i la misèria sense fi.

Tot el dia el sol que em dóna em fa brillar
en arrufar el front em fa patir
i m'alimenta amb retard;
el seu somriure, font que fa créixer la meva joia,
el seu front arrufat, l'hivern de la meva aflicció.

Cada nit el meu son és ple de somnis,
els meus ulls, plens de rierols.
El meu cor no té delit
per veure els fruits i l'alegria que altres troben
i mostren les tempestes que m'han assignat.

Però, ai las! la meva fe és sempre verdadera,
encara que mai es plany
tampoc m'ha donat cap gràcia;
els seus ulls de foc, el seu cor fet de pedra,
les seves llàgrimes ni la veritat poden envair.

*Gentle Love, draw forth thy wounding dart,
Thou canst not pierce her heart;
For I, that do approve
By sighs and tears more hot than are thy shafts
Did tempt while she for triumph laughs.*

Tendre amor, arrenca el teu dard feridor,
perquè no puc perforar el seu cor;
jo, que m'afanyo
amb sospirs i llàgrimes més càlides que la teva
fletxa
ho intento mentre ella riu triomfant.

“Veni a aquests sorrals brillants”, de *La tempesta* (acte I, escena 2), William Shakespeare
“Come unto this yellow sands” Frank Martin

“No haureu cridat «veniu» o «aneu»”, de *La tempesta* (acte IV, escena 1), William Shakespeare
“Before you can say «come and go»” , Frank Martin

“Sou tres homes culpables”, de *La tempesta* (acte III, escena 3), William Shakespeare
“You are three men of Sin”, Frank Martin

“Sense pressa, sense pressa, crema, foc, rebull, caldera”, de *Macbeth*, William Shakespeare
“Double, double Toil and Trouble, fire burn and cauldron bubble”, Jaakko Mäntyjärvi

6, 7 i 8 DE MARÇ DE 2015
Basílica de Santa Maria del Pi

Arvo Pärt a Barcelona

Minimalisme sacre

*“La meua música
és com la llum blanca,
conté tots els colors”*

DIVENDRES, 06.03.15 — 20.30 h

Pärt + Vivancos = un diàleg

Latvian Radio Choir
Sigvards Klava, director
amb presència
dels compositors

Preu: 20 euros

DISSABTE, 07.03.15 — 20.30 h

La Passió segons sant Joan

Latvian Radio Choir
Sigvards Klava, director

*Passio Domini Nostri Jesu Christi
secundum Joannem*
Estrenes de B. Vivancos i P. Vasks

Preu: 20 euros

DIUMENGE, 08.03.15 — 17.30 h

L'èxtasi de la veu i l'orgue

Orfeó Català,
Cor de Cambra del Palau
de la Música Catalana,
Cor de Noies
i Cor Infantil de l'Orfeó Català
Mercè Sanchis, orgue

Preu: 20 euros

***Abona't als tres concerts per només 45 euros
i entraràs en el sorteig de cinc cartells signats pel compositor***

Informació, venda d'entrades i abonaments:
Taquilles del Palau de la Música
Telèfon: 902 442 882
A/e: taquilles@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre de 2011, Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

La seva versatilitat artística ha estat sempre un dels valors més aplaudits. El seu repertori inclou autors de moltes èpoques, des del Renaixement fins al segle XXI, i abasta formats com la música *a cappella* i les obres coral-orquestrals i operístiques, essent l'estrena d'obres de compositors actuals una de les seves prioritats. Les seves versions li van valer el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya i el portaren, ben aviat, a col·laborar amb prestigioses orquestres nacionals i internacionals. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional.

Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Alessandrini, R. Jacobs, J. López Cobos, M. Minkowski, K. Nagano, J. Pons, S. Rattle, J. Ch. Spinosi i G. Dudamel.

Des de l'any 2010, la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO). Ha enregistrat per a diversos segells discogràfics, ràdios i televisions.

Aquesta temporada, el Cor debutarà amb l'Orfeó Català al Royal Festival Hall de Londres (25 d'abril de 2015) actuant al costat de la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Choir, sota la direcció de Tomáš Netopil, per interpretar la *Missa glagolítica* de Leoš Janáček.

Pere Arquillué, rapsode

Pere Arquillué i Cortadella va néixer a Viladecavalls el 1967, on s'inicià en el teatre amateur. Inicià els cursos d'interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Va debutar professionalment al teatre amb l'obra *Tàlem* de Sergi Belbel, i a partir d'aquell moment ha participat en més de cinquanta muntatges teatrals, dels quals destaquen *La filla del mar* d'Àngel Guimerà (direcció, Sergi Belbel), *El visitant* d'E. E. Schmitt (direcció, Rosa M. Sardà), *La gavina* d'A. Txékhov (direcció, J. M. Flotats), *Juli Cèsar* i *Ricard III* de W. Shakespeare (direcció, Àlex Rigola), *Primer amor* de Samuel Beckett (direcció, Miquel Gorriz i Àlex Ollé), *Qui té por de Virginia Wolf?* d'Edward Albee (direcció, Daniel Veronese), *Cyrano de Bergerac* d'Edmond Rostand (direcció, Oriol Broggi) i *Un enemic del poble* de Henrik Ibsen (direcció, Miguel del Arco).

En cinema ha treballat en més de tretze pel·lícules, com *Que se mueran los feos*, *Princesas*, *Malas temporadas* i *Buñuel y la mesa del Rey Salomón*, aquesta dirigida per Carlos Saura.

Ha participat en diverses sèries de televisió, com *La Riera*, *Cazadores de hombres*, *Mar de fons* i *El comte Arnau*, entre moltes d'altres.

Ha rebut onze premis per les seves interpretacions, dels quals destaquen el Premi Nacional de Cultura de la Generalitat, el Premi Ciutat de Barcelona, tres premis Butaca i premis de la crítica.

Toni Gubau, contratenor

Realitzà els estudis musicals al Conservatori Superior de Música del Liceu. Estudià cant amb Carmen Bustamante, tot finalitzant el grau superior l'any 1995 amb el premi d'honor de grau superior.

Ha estudiat repertori i interpretació de la música dels segles XVII i XVIII al Conservatori de Tolosa de Llenguadoc (França) al Departament de Música Antiga.

Ha treballat repertori italià dels segles XVII i XVIII a la Fundació Royaumont amb el prestigiós contratenor Gérard Lesne.

Ha fet actuacions a la XXXIV Semana de Música Religiosa a Conca, i en festivals com l'Antonio Cabezón a Burgos, XXIV Festival de Música de Cadaqués, de Música Antiga de Peníscola i el XVIII Festival Internacional Narciso Yepes d'Ordino; ha estat dirigit per directors com Marc Peters, Ignacio Yepes, Joan Grimalt, Edmond Colomer, Jordi Casas, Francesc Guillén, Pierre Cao, Marzio Conti, Manel Valdivieso i Salvador Brotons.

Ha actuat en sales com el Palau de la Música Catalana, Auditori de Barcelona, Palau de la Música de València o Teatro Real de Madrid.

Des del 1994 forma part del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, dirigit habitualment per Josep Vila i Casañas, i ha participat en diverses produccions com a solista.

Xavier Coll, arxillaüt

Nascut a Barcelona el 1960, hi cursà estudis de guitarra, tot especialitzant-se també en instruments històrics (tiorba, viola de mà i guitarra barroca) i ha estat deixeble de mestres de reconegut prestigi internacional, com David Russell, Manuel Barrueco, Hopkinson Smith o Rolf Lislevand. La seva trajectòria professional es desenvolupa, simultàniament, en tres àmbits: concerts, gravacions i ensenyament.

Com a concertista ha tingut crítiques favorables en totes les seves actuacions a Espanya, França, Itàlia, Anglaterra, Suïssa, Rússia, República Txeca, Romania, els Estats Units, Llatinoamèrica i Egipte. Ha col·laborat amb Le Concert des Nations, dirigit per Jordi Savall. Actualment participa amb gran èxit de públic en el festival Maestros de la Guitarra Española, en el qual ofereix més d'una seixantena de concerts a l'any.

Ha enregistrat dos CD en solitari: *Encuentro* (Tárrega, Albéniz) i *Tres siglos* (del Renaixement al Romanticisme, amb viola de mà i guitarres barroca i romàntica), i sis CD amb la flautista Montserrat Gascón i un amb la mezzosoprano Margarida Lladó; igualment, ha participat en la gravació dels CD de la integral de Joaquín Rodrigo per al segell EMI. També ha participat en l'enregistrament del DVD de l'òpera *L'Orfeo* de C. Monteverdi, produït per la BBC, amb Jordi Savall.

Des del 2003 és professor a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Guardonat en prestigiosos concursos internacionals, la crítica n'ha destacat una tècnica depurada, el seu rigor musical i, especialment, n'ha valorat la gran capacitat de generar sentiments a través d'unes interpretacions apassionades.

Josep Vila, director

És un dels directors de cors més reconeguts de Catalunya i de l'Estat espanyol. La intensa tasca que du a terme en l'àmbit de la direcció coral i en el terreny compositiu li ha valgut un ampli reconeixement de la crítica i el públic.

Des de l'any 1998 és director de l'Orfeó Català. Des del setembre del 2011 és director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i des de l'any 2005 exerceix de professor de direcció de cors a l'ESMUC.

Format amb Manuel Cabero, Lluís Vila, Pierre Cao, Laszlo Heltay, Josep Prats, Johan Duijck i especialment Eric Ericson, ha estat fundador i director durant setze anys del Cor Lieder Càmera de Sabadell, director de la Coral Càrmina de Barcelona i del Coro de Radiotelevisión Española. També ha dirigit altres formacions (Coro Nacional de España, Orfeón Donostiarra, Cor de l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest, Coral Juvenil Nacional Simón Bolívar de Veneçuela, Orquesta de RTVE, OSV, etc.).

Com a pedagog ha impartit cursos i classes magistrals a ciutats com Barcelona, Palma, Lleida, Múrcia, Ljubljana, Budapest, Caracas, Mendoza i Puerto Madryn (Argentina).

L'Escola Coral rep el mecenatge de:

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat